

MAANEN, Cornelis van, Nederlands staatsman ('s-Gravenhage 9 september 1769 - 's-Gravenhage 14 februari 1849).

Na zijn studie vervulde Van Maanen diverse functies in de advocatuur en bij de rechtelijke macht. In 1815 benoemde koning Willem I hem tot minister van Justitie. Deze functie bekleedde hij tot 1842, onderbroken door een korte ontslagperiode van september tot oktober 1830.

Van Maanen was een groot voorstander van het Verenigd Koninkrijk. Hij stond, toen de vereniging een feit was, een sterk Hollands overwicht op het Zuiden voor. Het beste middel om de nationale eenheid te versterken was de taal. Door een krachtige onderwijspolitiek zou heel het openbare leven in het Zuiden vernederlandst moeten worden. In heel België kreeg Van Maanen met felle tegenstand te kampen. Vooral door gebrek aan souplesse leed Van Maanens beleid, dat verdiensten had, schipbreuk. In juni 1830 werd de taalvrijheid, ook in Vlaanderen, hersteld.

In augustus 1830 werd zijn aftreden geëist. Slechts korte tijd heeft Willem I zich daarmee verzoend. Van Maanen bleef zijn voornaamste adviseur en hij stijfde de koning in diens verzet tegen de onafhankelijkheid van België.

LITERATUUR : P.J. Blok, *Maanen, Cornelis Felix van*, in *Nieuw Nederlandsch Biografisch Woordenboek*, III (1914, kol. 803-805); - L. Picard, *Geschiedenis van de Vlaamse en Groot-Nederlandse Beweging*, I (1942, tweede uitgave); - H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse Gedachte*, I (1963).

PIETER VAN HEES